

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 9699

гр. София, 04.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 59 СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **СТАНИМИР Н. ЙОРДАНОВ
КЮЛЕРОВ**

като разглежда докладваното от **СТАНИМИР Н. ЙОРДАНОВ КЮЛЕРОВ**
Гражданско дело № 20221110125332 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 229, ал. 1, т. 5 от ГПК.

По делото е постъпил допълнителен отговор на исковата молба № 214780 от 28.07.2023 г., в който ответника по делото фирма ЕАД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: адрес, представлявано от управителя А. С. Г., е направил искане за спиране на производството по делото на осн. чл. 229, ал. 1, т. 5 от ГПК, тъй като счита, че са налице престъпни обстоятелства, от установяването на които зависи изходът на гражданския спор, като може да е изпълнен състава на чл. 252 от Наказателния Кодекс, и моли да бъдат изпратени материалите по делото до Прокуратурата на Република България за извършване на проверка по случая. В подкрепа на искането си сочи, че видно от съдържанието на исковата молба, ищеца е сключил четири договора за цесия с различни физически лица – цеденти, а именно – А. М. П., Г. Д. П., Д. Г. П. и Е. В. И.-П., което говорело за системност при извършеното деяние три пъти и повече. Търговското дружество системно и по занятие придобива вземания, а след справка в търговския регистър ответника установил, че дружеството е със 100 лева капитал. Реално дружество без да има необходимия лиценз от БНБ придобива вземания по занятие, без да е банка или финансова институция по см. на Закона за кредитните институции.

След като се запозна с изявленията на страните, и разгледа материалите по делото, съдът намира следното:

Съгласно константната съдебна практика, основанийето за спиране по чл. 229, ал. 1, т. 5 от ГПК е налице, когато при разглеждането на едно гражданско дело се разкрият престъпни обстоятелства, от установяването на които по надлежния ред зависи изходът на гражданския спор (в този смисъл са Решение № 38 от 03.09.2019 г. по гр. д. № 1438/2018 г. на Върховен касационен съд, 2-ро гр. отделение; Решение № 116 от 15.05.2013 г. по гр. д. № 745/2012 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. отделение; Определение № 309 от 3.07.2019 г. по ч. гр. д. № 1984/2019 г. на Върховен касационен съд, 3-то гр. отделение). За да се приложи разпоредбата на чл. 229, ал. 1, т. 5 от ГПК е необходимо съдът, който разглежда гражданско-правния спор, да констатира, че са налице престъпни обстоятелства, които имат значение за правилното решаване на спора, както и че не е възможно тези обстоятелства да се установят в самото гражданско производство (в този смисъл е Решение № 38 от 03.09.2019 г. по гр. д. № 1438/2018 г. на Върховен касационен съд, 2-ро гр. отделение). Имайки предвид цитираната съдебна практика, съдът счита, че в настоящото производство не са налице предпоставки за спиране на делото на основание чл. 229, ал. 1, т. 5 от ГПК, тъй като в настоящото производство не се разкриват престъпни обстоятелства, от установяването на които зависи изходът на гражданския спор. Ответника е направил предположение, че може да бъде изпълнен състава на престъпление по чл. 252 от НК, тъй като са налице четири сключени договори за цесия, с четири различни физически лица – цеденти, а именно: А. М. П., Г. Д. П., Д. Г. П. и Е. В. И.-П., като счита, че по този начин е налице системност при извършване на деянието (три пъти и повече). Сочи, че ище;а, без да има необходимия лиценз от БНБ, придобива вземания по заем, а същевременно не е нито банка, нито финансова институция по смисъла на Закона за кредитните институции (ЗКИ). Изпълнителното деяние на престъплението по чл. 252 от НК се изразява в сключване на банкови сделки по заем, за които се изисква разрешение по закон, без деецът да притежава такова (така Определение № 510 от 06.07.2011 г. по ч. гр. д. № 425/2011 г. на Върховен касационен съд), като престъпление по чл. 252 от НК може да има само в случай на кредитиране със средства, събрани от влогонабиране, т.е. само тогава кредитирането представлява банкова дейност, която е подчинена на разрешителен, а не на регистрационен режим (като в този смисъл е Решение № 224 от 15.06.2023 г. по ВНОХД № 190/2023 г. на Апелативен съд - София).

Съгласно Закона за кредитните институции, финансова институция е лице, чиято основна дейност попада в обхвата на чл. 2, ал. 2, т. 12 от ЗКИ, а именно: „придобиване на вземания по кредити или друга форма на финансиране“. Придобитите от „фирма“ ЕООД вземания не представляват такива по кредити или друга форма на финансиране (за главници, лихви или други), т.е. основаващи се на облигационна връзка по договор, представляващ някаква форма на финансиране. Вземанията, които дружеството е придобило се основат на извъндоговорно основание - за неоснователно обогатяване по чл. 55, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД. Поради което, дейността на дружеството не попада в обхвата на ЗКИ и същото няма качеството на банка или финансова институция по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗКИ. Следователно представляваното от мен дружество няма как да бъде субект (извършител) на соченото от насрещната страна престъпление. Изложеното води до извода, че в настоящия случай няма как да е налице предположение, което да води до извод за извършено престъпление по чл. 252 от НК. Освен това изпълнителното деяние се изразява в извършването на банкови сделки по занятие, а процесните договори по своята същност са договори за цесия по смисъла на чл. 99 от ЗЗД и същите нито отговарят на характеристиките на банкова сделка по смисъла на ТЗ, нито съставляват кредитиране със средства, събрани от влогонабиране, за да е налице банкова дейност, подчинена на разрешителен режим. С оглед горното и доколкото настоящият състав счита, че не са налице основанията да се счита, че е осъществен състав на престъплението по чл. 252 от НК, искането на ответника за спиране на производството на основание чл. 229, ал. 1, т. 5 от ГПК и изпращане на материалите по делото до Прокуратурата на Република България за извършване на проверка по случая следва да бъде оставено без уважение.

След влизане в сила на настоящото определение следва делото да се докладва за насрочването му за разглеждане в открито съдебно заседание.

С оглед на горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане на фирма ЕАД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: адрес, представлявано от управителя А. С.

Г., обективирано в допълнителен отговор на исковата молба № 214780 от 28.07.2023 г., за спиране на производството по делото на осн. чл. 229, ал. 1, т. 5 от ГПК, и изпращане на материалите по делото до Прокуратурата на Република България за извършване на проверка по случая, като **НЕОСНОВАТЕЛНО.**

След влизане в сила на настоящото определение следва делото да се докладва за насрочването му за разглеждане в открито съдебно заседание.

Определението подлежи на обжалване в едноседмичен срок от връчването му на страните с частна жалба пред СГС .

Съдия при Софийски районен съд: _____